

Veď potom aj na hostinu všetci dlho spomínali. Veru si na svadobnom veselí dobre napchali brušká. Po hostine ich na chvíľu mali pekne guľaté.

Lenže Zajduľke bruško zostalo. A rástlo a rástlo. „Nesmieš toľko jesť, lebo praskneš,“ napomínal ju Zajduľko.

„Čo to vravíš, hlupáčik,“ smiala sa Zajduľka. „Budem mať bruško väčšie a väčšie, pretože v ňom nosím malé zajačiky!“

Natešený Zajduľko začal od radosti tancovať a objímať svoju Zajduľku.

